

Kamarátka z pavlače

$\text{♩} = 190$

M. Nováčik "Maňas"

C G C G C G
 Ona: Rást - li sme spo-lu, br - ka - li ho - re do - lu, vô-kol nás lie - tal krik a
 C C⁷ F C F
 smiech. On: Ve-de-li, že žíh - l'a - va pá - li, na po-va - le sa spo-lu po-tme
 C F C F 2x F 3x F⁷
 bá - Ii a ne-ma-Ii sta-ros - ti o dru-hý breh.
 B B⁷ Es
 Refréň: Ka - ma - rát - ka z pa-vla - če, aj tak t'a mám naj - rad - šej, aj tak,
 Už sme k to-mu dos - pe - li, že sme tu - ším do - spe - lí, aj tak,
 B D⁷ B F B
 aj tak. Po-stav-me sa ved - l'a se - ba, na-tri - me si hor - či - co - vý
 aj tak.
 F B F B
 chle - ba a po - tom bež - me spo - lu na Wi-nne - tou - a do ki - na.
 C F C F
 On: Ked'uz bu de - mena pr - vom hre - hu, zba-dáš mi mož - nov o - čiach sl - zit'
 C F C F F⁷
 ne - hu, že stá - le ka - moš - ku mám, čo so mnou na pav - la - či vy - čí - ſna.

2. *Ona:*

V lavici vedľa seba,
kto udrel mňa, tak tým aj teba,
rovnaké vždy boli naše úlohy.

On:

Spolu vábila nás mapa sveta,
spolu nečítali sme Hamleta
a nechápali, že kdesi hádzú bomby z oblohy.

3. *On:*

Predo mnou sedí dáma,
zdá sa, milá a dobrá mama
a neisto sŕfka s pepsi červené.
Slová o dnešku sú klkom,
čo nám obom nejde dolu krkom,
radšej privolajme chvíle časom zájdené.